

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 39015-09-26 צימרמן נ' ירושלים 3 ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

המבקש

איגור צימרמן
ע"י עו"ד יואב ציוני

נגד

המשיבים

1. פקיד שומה ירושלים 3
2. מנהל רשות המיסים בישראל
3. ממונה אזורי מע"מ ירושלים
ע"י עו"ד מוטי גריינר

החלטה

רקע

1

2

המבקש הגיש נגד המשיבים תביעה לסעד הצהרתי, על פיה:

בית המשפט הנכבד מתבקש להצהיר כי החלטת המשיבים להותיר לתובע שיעור ניכוי מס במקור של 15%, עד לתום ביקורת מע"מ שמועד סיומה אינו ידוע, אינה יכולה לעמוד; ולהורות לגורם המוסמך ברשות המסים להנפיק למבקש אישור לפטור מלא מניכוי מס במקור, ולחלופין לקבוע לאלתר שיעור מופחת התואם את חבות המס הצפויה ואת שיעור רווחיותו בפועל, לאחר שימוע והחלטה מנומקת. זאת, נוכח הפער החרیف בין שיעור הניכוי מן המחזור לבין שיעור הערך המוסף העולה מדוחות המע"מ של העסק, הפגיעה המוכחת בתזרים ובחופש העיסוק, והעדר החלטה קצובה ומנומקת הנשענת על תשתית פרטנית ועדכנית.

3

4

בצד התביעה, הוגשה בקשה לסעד זמני, על פיו:

א. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיב 1 להנפיק למבקש, אישור זמני לפטור מניכוי מס במקור (0%), במקום שיעור 15% הקיים. הצו יתבקש עד להכרעה בתובענה או עד להחלטה אחרת.

ב. לחלופין, מתבקש אישור לניכוי בשיעור 1.8%, כשיעור המקדמות הנטען בתביעה, לתקופה של 60 ימים, או שיעור מופחת אחר שיקבע בית המשפט על בסיס הנתונים שיוצגו. זו חלופת ביניים מוצעת; שיעור המקדמות אינו קביעה סופית של חבות המס ואינו מחייב כשלעצמו שיעור ניכוי זהה.

5

6

מהות ההליך

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 39015-09-26 צימרמן נ' ירושלים 3 ואח'

תיק חיצוני :

סעיפים 164 ו-165 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן : הפקודה), מקימים חובת
לניכוי מס במקור ביחס לעסקאות שונות :

164. כל המשלם או האחראי לתשלומה של הכנסת עבודה לרבות חלק ממענק
שנתקבל עקב פרישה או מוות, שאינו פטור על פי סעיף 9(א7), של השתכרות או רווח
שמקורם בהימורים, בהגרלות או בפעילות נושאת פרסים, כאמור בסעיף 2א, של
סכום המתקבל עקב היוון קיצבה שאינו פטור על פי סעיפים 9א או 9ב, או של סכומים
ותשלומים שחל עליהם סעיף 18(ב) ומהווים הכנסה בידי מקבלם או של הכנסה לפי
סעיף 2(5), או של סכומים ותשלומים שחל עליהם סעיף 3(ה7), או של הכנסה חייבת
שהעבירה קרן להשקעות במקרקעין כהגדרתה בסעיף 2א64 לבעלי מניותיה, או של
תמורה כמשמעותה בסעיף 88, או של ריבית או דיבידנד או של כל הכנסה אחרת
ששר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, קבע לכך בצו, ינכה בשעת התשלום
מן הסכום המשתלם מס באופן ובשיעורים שנקבעו; ואולם רשאי שר האוצר לקבוע
לעניין השתכרות או רווח כאמור בסעיף 2א כי ניכוי המס יהיה כפי שיקבע, אף שלא
בשעת התשלום ושלא מן הסכום המשתלם; הוראת זו חלה גם על המדינה.

165. (א) הניכוי האמור יקוזז כנגד המס שיוטל על הכנסתו החייבת של מקבל
ההכנסה בשנת המס שבה נעשה הניכוי או בשנת המס שלאחריה לפי ברירת פקיד
השומה בשעת השומה או לפניה.

(ב) קיזוז על פי סעיף קטן (א) כנגד המס שחייב בו בעל שליטה כמשמעותו בסעיף
32(9), ייעשה רק אחרי שהסכום שנוכה שולם לפקיד השומה, זולת אם יש לבעל
השליטה שליטה פחותה מ-50% והוא הוכיח להנחת דעתו של פקיד השומה שלא
ידע כי הסכום שנוכה לא שולם לפקיד השומה או שנקט בכל האמצעים הסבירים
להבטחת התשלום."

תקנות מס הכנסה (ניכוי מתשלומים בעד שירותים או נכסים), תשל"ז-1977, קובעות את אחוז
הניכוי במקור הכללי במשק, ותקנות מס הכנסה (ניכוי מתשלומים בעד עבודות בניה והובלה),
תשל"ד-1973 קובעות את אחוזי הניכוי במקור בענף קבלנות הבניין. ונקבע לעניין מנגנון זה, כי :

"הפקודה והתקנות מכוחה, יוצרות חובת ניכוי מס במקור בשיעורים ובנסיבות
הקבועים בהם. אל מול חובה זו קיימת הסמכות לפקיד השומה להקטין את שיעור
הניכוי הקבוע ואף לאפסו אם שוכנע כי יוותר עודף מס.

ניכוי במקור נועד לשם אכיפה יעילה, ובין מטרותיו, הבטחת גביית המס ותשלומו
בסמוך למועד התקבול, תוך הטלת חובה על המשלם להעביר את סכום המס, עד
לקביעת שומת ההכנסות במסגרת הדו"ח השנתי." (ת"א (י-ם) 38545-09-24, סטי
אנרגיה בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1 (25.9.24).

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 39015-09-26 צימרמן נ' ירושלים 3 ואח'

תיק חיצוני:

1 בצד זאת, עוסק המנהל את ספריו כדין, ועומד בכללים אשר נקבעו על ידי הרשות יכול לקבל פטור,
2 מלא או חלקי, מחובת ניכוי במקור, וכך לקבל באופן מיידי את מלוא התשלום המגיע לו ולשלם את
3 המס בו הוא חייב במועד נדחה, ולא בדרך התחשבות מאוחרת עם הרשות.
4 מטענות שני הצדדים עולה, כי עד ליום 12.5.26 היה למבקש פטור מניכוי במקור, אך במועד זה
5 הודיע משיב מס' 1 (להלן: **פקיד השומה**) כי שיעור חובת הניכוי במקור בעניינו הועלה ל- 15%,
6 וזאת על רקע חשד כי השתמש בחשבוניות כוזבות. על רקע החלטה זו, עלתה הבקשה שלפניי.

טענות המבקש

8 לטענת המבקש, ההחלטה על העלאת אחוז הניכוי במקור בעניינו התקבלה על בסיס חשד לא מבוסס
9 לשימוש בחשבוניות כוזבות, מבלי שניתנה לו זכות טיעון ותוך פגיעה קשה ביכולתו לנהל את העסק,
10 באופן שלמעשה גרם לעצירת תזרים ההכנסות באופן מלא.

11 בצד זאת, העלה המבקש טענות ביחס לאופן קבלת ההחלטה, ואתיחס למרכזיות שבהן:

12 א. ההחלטה התקבלה על בסיס חשד שעלה באגף מס ערך מוסף, מבלי שפקיד השומה ביצע בדיקה
13 עצמאית של ספריו של המבקש.

14 ב. שיעור הניכוי במקור שנקבע למבקש, 15%, עולה פי כמה על אחוז הרווח אותו הוא מפיק
15 מהעסק. לתביעה צורפה טבלת מחזור ההכנסות וההוצאות של העסק לשנים 2021-2026,
16 הכוללת גם את אחוז הרווח הגולמי:

שנה	סך העסקאות	תשומות	ערך מוסף	שיעור הערך המוסף
2021	3,958,850	3,699,492	259,358	6.55%
2022	2,708,960	2,410,076	298,884	11.03%
2023	2,918,948	2,562,916	356,032	12.20%
2024	3,898,738	3,527,073	371,665	9.53%
2025	10,471,863	9,919,910	551,953	5.27%
2026*	9,712,374	9,102,476	609,898	6.28%

17
18 ג. פקיד השומה לא התייחס לשוני שבין חשד לשימוש בחשבוניות כוזבות במישור החיוב במס ערך
19 מוסף, לבין ההשלכות במישור החיוב במס הכנסה. בדיון לפניי הרחיב ב"כ המשיב בעניין זה
20 וטען, כי גם אם בסופו של דבר ייקבע כי אכן מדובר בחשבוניות כוזבות, עדיין מוטלת על פקיד
21 השומה לבדוק האם הן משקפות הוצאות אמת (קרי "חשבוניות זרות"). לשיטת המבקש, גם

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 39015-09-26 צימרמן נ' ירושלים 3 ואח'

תיק חיצוני:

1 אם יוכח שניכה מס תשומות באמצעות חשבוניות כוזבות, אם החשבוניות משקפות הוצאות
2 אמת שהוציא, אין בכך כדי להביא להעלאת שיעור הניכוי במקור – ויודגש כי ב"כ המבקש טען
3 כי החשבוניות כולן כשרות ומשקפות עסקאות אמת בין הצדדים הנכונים.
4 ד. לאחר שפקיד השומה הודיע למבקש על העלאת שיעור הניכוי במקור, הוא פנה מספר פעמים
5 לגורמים שונים ברשות המסים על מנת לבטל את ההחלטה, אך למרות שחלפו מספר חודשים
6 המבקש לא קיבל מענה מנומק, מעבר להטחת חשד כללי לכך שחשבוניות של שניים מהספקים
7 עמם עבד הן חשבוניות כוזבות.

8 ה. המשיבים לא מסרו כל צפי למועד קבלת החלטה בבקשתו להחזרת הפטור, וכל אשר נמסר לו
9 הוא שעניינו בבדיקה.

10 ו. מיד עם העלאת שיעור הניכוי במקור, כל העסקאות אותן מבצע המבקש נעצרו, ואין לו כל
11 הכנסות בשל כך.

12 לטענת המבקש, החשדות נוגעים לשני ספקים עמם עבד, אשר ברשותו חוזי עבודה מולם, מסמכים
13 מזהים שלהם, אישורי פטור מניכוי במקור ועוד, וכן טען כי שילם להם בהמחאות והעברות
14 בנקאיות, ועל כן היו לו כל הסיבות להניח כי הם פועלים כדון, ולא ניתן לפקוד עליו אי תקינות
15 שנפלה במעשיהם – ככל שהיתה כזו.

16 לעניין מאזן הנוחות טען המבקש, כי העלאת שיעור הניכוי גורמת לו לנזק כלכלי ישיר וכבד, והפנה
17 בהקשר זה למצב החשבון שלו בבנק והודעה על צמצום מסגרת האשראי שלו. מנגד טען המבקש,
18 כי מכיוון שמדובר בעוסק ולא בחברה, אין חשש כי לא ישלם את חוב המס, אם יוקטן שיעור הניכוי
19 במקור ואז יתברר כי נותרה לו יתרת חוב לתשלום.

20 בדיון לפניי חזר ב"כ המבקש על טענותיו. בצד זאת הציע ב"כ המבקש, כי בתור פתרון ביניים, ככל
21 שיקבל המבקש פטור מניכוי במקור, הוא יתחייב שלא להעסיק קבלני משנה, ויבצע את כלל
22 העבודות במישרין באמצעות עובדים מטעמו.

23 בטיעונו הפנה ב"כ המבקש לכך שעל פי הדין, מקום בו מדובר בעסקים בתחום הבניה, אחוז הניכוי
24 המקסימלי הוא 15%, ועל כן למעשה המשיבים נקטו כלפיו באמצעי המחמיר ביותר שהיה ברשותם.

25 כעניין אחרון ביקש ב"כ המבקש, כי ככל שידחה בית המשפט את הבקשה, יורה למשיבים לדון
26 בהקדם בבקשתו להשבת הפטור מניכוי במקור, או לכל הפחות להקטנת שיעור חובת הניכוי במקור
27 אשר נקבע לו.

טענות המשיבים

28 המשיבים ביקשו לדחות את הבקשה.
29 ראשית הפנו המשיבים לכך שהסעד המבוקש הוא צו עשה, החופף לסעד המבוקש בהליך העיקרי,
30 ועל כן דין הבקשה לסעד זמני להדחות על הסף.
31

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 39015-09-26 צימרמן נ' ירושלים 3 ואח'

תיק חיצוני:

עיקר טענת המשיבים היא, כי ההחלטה על קביעת שיעור הניכוי במקור התקבלה כדין, על בסיס מידע מספק, שעיקרו חשד לניכוי תשומות באמצעות חשבוניות כוזבות. בתשובה הכתובה, אשר נתמכה בתצהיר מטעם מפקחת מס הכנסה, וכן בדיון בעל פה ציינו המשיבים את הנקודות הבאות, המבססות את החשדות כלפי המשיב:

א. 90% מהתשומות אותן דרש המבקש משנת 2021 ועד שנת 2026 (סכום מס של 4.6 מיליון ש"ח מתוך 5.1 מיליון ש"ח), מקורן בעוסקים שיש לגביהם חשד כי הפיצו חשבוניות כוזבות, והרשות חסמה אותם מלהוציא חשבוניות.

ב. 45% מהתשומות אותן דרש המבקש מקורן בספק יחיד, החשוד בהפצת חשבוניות כוזבות. אותו ספק נמצא בקפריסין מאז שנת 2025 ולא ניתן ליצור איתו קשר.

ג. מחזור ההכנסות של המבקש זינק במאות אחוזים, מהיקף ממוצע של 2.5-3.5 מיליון ש"ח בשנה לשנים 2021-2024, ל- 10.4 מיליון ש"ח בשנת 2025 ו- 9.7 מיליון ש"ח במחצית הראשונה של שנת 2026, ללא הסבר לגידול.

ד. אין למשיב כל יכולת לבצע פרויקטים בתחום הבנייה, שכן הוא אינו מעסיק עובדים, אין לו היתר להעסקת עובדים והוא אינו מחזיק ציוד מכני הנדסי. אציין, כי המשיב טען בהקשר זה, כי הוא מתקשר בחוזים מול לקוחות ומבצע עבודות באמצעות קבלני משנה עליהם הוא מפקח, ועל כן אינו נזקק לעובדים וציוד.

ה. אחוז הרווח הנטען של המבקש, כ- 6%, נופל באופן קיצוני מאחוזי הרווח הנוהגים בענף הבניה (20%-40%).

ו. בשלושה מקרים נחסמה הקצאת חשבוניות שניסה המבקש להוציא, באמצעות המערכת הממוכנת, אך במקום לפנות לרשות בהשגה על חסימת ההקצאה הוא ויתר על העסקה, באופן שמעלה חשד שלא היה מדובר בעסקת אמת.

ז. מאז החלה הביקורת בעסק, המשיב דיווח על היעדר הכנסות באופן מוחלט, ולא ניתן לקשור זאת לשינוי שיעור הניכוי במקור, שכן מיזמים בענף הבניה מתמשכים על פני חודשים, ועל כן גם נתון זה מקים חשד לעסקאות כוזבות.

ח. בשנת 2016 המשיב נדון לשנתיים מאסר בעקבות הרשעה בניכוי מס תשומות באמצעות חשבוניות כוזבות.

בצד זאת טענו המשיבים, כי גם מבחינת מאזן הנוחות דין הבקשה להידחות.

דיון והכרעה

לאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות וטענות המבקש, ראיתי כי דין הבקשה להידחות, ממספר טעמים:

סיכויי התביעה:

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 39015-09-26 צימרמן נ' ירושלים 3 ואח'

תיק חיצוני:

1 על פי התרשמותי, סיכויי התביעה להתקבל אינם יכולים לבסס את הבקשה.

2 מראש אומר, כי אינני משוכנע שבקשה לסעד הצהרתי היא המסגרת הראויה לדיון בהשגות על

3 החלטת פקיד שומה בדבר פטור, מלא או חלקי, מחובת ניכוי במקור. ואחדד, כי התביעה אותה

4 הגיש המבקש אמנם מוגדרת כתביעה לסעד הצהרתי, אבל עניינה תקיפת החלטה מנהלית, תוך

5 העלאת טענות מתחום המשפט המנהלי - וכל זאת למרות שההחלטה מושא הבקשה אינה נכללת

6 בעניינים שבית משפט מחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, הוסמך לדון בה. עם זאת,

7 משהמשיבים לא טענו בעניין זה, אשאיר את השאלה פתוחה לשלב הדיוני הבא.

8 וגם אם אצא מהנחה שיש לבית משפט זה, בשבתו כבית משפט אזרחי, סמכות לתת את הסעד

9 המבוקש בתביעה העיקרית, סיכויי התביעה להתקבל אינם נראים גבוהים:

10 ההחלטה בדבר קביעת שיעור הניכוי במקור התקבלה על ידי פקיד השומה, אשר נתונה לו הסמכות

11 לכך על פי דין. מהחומר שצורף על ידי המבקש, וכן מתשובת המשיבה עולה, כי לאחר שהודע למבקש

12 על הכוונה לבטל את הפטור, ניתנה לו זכות טיעון מלאה, ובכלל זה התקיימה פגישה במשרדי פקיד

13 השומה עם המבקש ובא כוחו. משכך, על פניו מדובר בהחלטה שהתקבלה בסמכות ובהליך תקין.

14 עיקר טענות המבקש הן ביחס לסבירות ומידתיות החלטת המשיבים, והוא מבקש כי בית המשפט

15 יבחן את שיקול דעתם של המשיבים, ויקבע כי נפל בו פגם ועל כן דינו להתבטל – ומדובר בטענות

16 שעל פניו, סיכויי קבלתן אינם גבוהים, שהרי יש קושי בתקיפת סבירות החלטה מקצועית, שניתנה

17 על ידי הגורם המוסמך, ומנומקת בחשד לביצוע עבירות מסים.

18 אדגיש, כי מתשובת המשיבים עולה, כי בשונה מהאמור בתביעה, אין מדובר בחשד מעורפל הנוגע

19 למספר חשבוניות שהשתרבבו לספריו של המבקש. החשדות הם כי בערך 90% מחשבוניות

20 התשומות אותן כלל המבקש בספריו הן כוזבות, וחשד זה מבוסס על ראיות שהרשות מוסמכת

21 להביאן בחשבון לצורך קבלת החלטה מנהלית. אחדד בהקשר זה, כי אין באמור משום קביעה ביחס

22 לכשרות החשבוניות, לא במישור האזרחי, בוודאי שלא במישור הפלילי, ובשלב דיוני זה האמירה

23 נוגעת רק להסתמכות פקיד השומה על הראיות המנהליות שעמדו לפניו והמסקנות אליהן הגיע על

24 בסיס אותן ראיות.

25 לחשד זה מצטרפים נתונים נוספים, ובהם הפער המשמעותי מאוד בין אחוז הרווח עליו הצהיר

26 המבקש ובין אחוז הרווח המקובל בענף הבניה, העובדה שהמבקש כלל אינו מעסיק עובדים או

27 מחזיק בכלי עבודה וכל הוצאותיו הן לספקי משנה, הגידול המשמעותי מאוד בהכנסות – והוצאות

28 – המבקש בשנים 2025-2026, ויתר הנתונים אשר פורטו בתשובת המשיבים ובתצהיר אותו הגישו.

29 וגם העובדה שהמבקש נדון בשנת 2016 לשנתיים מאסר בעקבות הרשעתו בעבירות של ניכוי מס

30 תשומות בהיקף של כ- 2.9 מיליון ש"ח תוך שימוש בחשבוניות כוזבות, משקלה בצידה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 39015-09-26 צימרמן נ' ירושלים 3 ואח'

תיק חיצוני:

מכאן עולה לכאורה, כי בטרם קיבל פקיד השומה את החלטתו בדבר קביעה שיעור הניכוי במקור, עמדו לפניו נתונים רלוונטיים, אותם היה מוסמך להביא בחשבון במסגרת שיקוליו.

אחדד בהקשר זה, כי אין לעוסק זכות קנויה לקבלת פטור מניכוי במקור, וכי לפקיד השומה מוקנה שיקול דעת רחב בקביעת שיעור ניכוי במקור או צמצומו. על מנת שבית המשפט יתערב בשיקול הדעת המקצועי של הרשות, יש לבסס כי נפלו פגמים ממשיים באופן הפעלת שיקול הדעת, או כי ההחלטה שהתקבלה חורגת ממתחם הסבירות, ולצורך שלב דיוני זה, לא שוכנעתי כי סיכויי המבקש לעמוד בנטל הנדרש הם גבוהים.

אופי הסעד המבוקש

הסעד המבוקש הוא צו עשה, להורות לרשות לתת לעוסק פטור מניכוי במקור, או להורות על הפחתת שיעור הניכוי במקור, עד למתן פסק הדין. והלכה היא, כי צו עשה זמני: **"ייתן רק במקרים חריגים ביותר, בהם מצא בית המשפט כי נדרשת התערבות על מנת למנוע תוצאה קשה ביותר, וכי בהיעדר ההתערבות ייגרם למבקש הסעד נזק משמעותי שאינו בר פיצוי"** (רע"א 6252/23, נאות אט יוזם ובניה בע"מ נ' אליהו גאון, (7.12.23)).

יתרה מכך, במקרה שלפניי הסעד הזמני המבוקש לא רק שחופף את הסעד הסופי אלא שהוא אף עולה עליו, שהרי ההליך העיקרי הוא תביעה לסעד הצהרתי כי המבקש זכאי לפטור מלא מניכוי במקור, ואילו הבקשה שלפני היא למתן צו להורות לפקיד השומה לתת למבקש באופן מיידי פטור כאמור. ואוסף בהקשר זה, כי ב"כ המבקש לא הפנה ולו למקרה אחד, בו נעתר בית משפט לסעד ביניים כפי שביקש.

מאזן הנוחות

גם במישור זה, לא שוכנעתי כי מאזן הנוחות נוטה לצידו של המבקש באופן שמצדיק את מתן הסעד הזמני. מטרת חובת ניכוי במקור היא להבטיח גביית מסים יעילה, ומתן פטור מחובה זו עלול להקשות בהמשך על גביית המס בו יחוייב המבקש. גביית מס אמת היא אינטרס ציבורי בעל חשיבות, אשר יש להגן עליו, והוא אינו נופל מהאינטרס של המבקש להמשיך ולגבות תשלום מלא ללא ניכוי מס במקור.

ומנגד, ככל שינוכה מהמבקש מס במקור, בהתחשבות הסופית עם רשות המסים, הסכומים אשר נגבו ממנו יובאו בחשבון, ואם יעלה כי נגבה מהמבקש מס ביתר, אין חשש כי לא יקבל חזרה את המגיע לו, בתוספת הצמדה ורבית. אני ער למשמעות של צמצום הפטור על הכנסותיו של המבקש, אך לא שוכנעתי כי מדובר בקושי שאין לו פתרון, או כי עניין זה עלול לסכן את עסקו של המבקש ולהביא להשבתתו.

נתתי דעתי לטענת המבקש, כי העלאת שיעור הניכוי במקור הביאה לעצירת תזרים ההכנסות לעסקו, אך לא שוכנעתי כי הקשר הסיבתי בין הדברים הוא כפי שנטען על ידי המבקש.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 39015-09-26 צימרמן נ' ירושלים 3 ואח'

תיק חיצוני:

עניינים נוספים

1

2

בטרם סיום, ראיתי להתייחס למספר טענות ובקשות שעלו מפי המבקש:

3

4

5

6

7

ב"כ המבקש טען, כי יש קושי בכך שפקיד השומה הסתמך על חשדות שעלו ביחידת החקירות של מס ערך מוסף מבלי שביצע בדיקה עצמאית. עוד טען ב"כ המבקש, כי גם אם קיים חשד שהמבקש ניכה תשומות באמצעות חשבוניות כוזבות, עדיין על פקיד השומה לבדוק האם מדובר בחשבוניות שנועדו לכסות הוצאות אמת (חשבוניות זרות) וזאת לצורך בדיקת היקף רווחיו לצורך מס הכנסה. ומצאתי קושי בטענה, על שני ראשיה:

8

9

10

11

12

13

14

לטעמי אין כל פגם בכך שגורם אחד ברשות המסים מסתמך על פרי עבודתו של גורם חקירות אחר, שהרי מדובר בגוף אחד, ואין לצפות ששתי יחידות שונות יבצעו במקביל בדיקות נפרדות של אותו עוסק, אלא ההיפך – מצופה דווקא כי כלל גורמי האכיפה הכלכלית יפעלו בשיתוף פעולה ושילוב זרועות. מעבר לכך, ככל שעולה חשד של ממש להתנהלות חשבונאית לא תקינה, מצופה כי הרשות תדבר בקול אחד, ויש קושי בציפה כי התנהלות חשבונאית תהיה פסולה לעניין אחד אך כשרה לעניין אחר – ובוודאי דברים אמורים, מקום בו מדובר בקביעת שיעור ניכוי במקור, המשפיע רק על שאלת עיתוי תשלום המס, ולא מעבר לכך.

15

16

17

18

ב"כ המבקש העלה בשולי דבריו גם הצעה חלופית, כי המבקש יקבל פטור מניכוי במקור וכנגד זאת יימנע מלנכות תשומות של ספקים ויעסיק בעצמו עובדים ויחזיק ציוד וכלים, וכן ביקש כי גם אם תידחה בקשתו לסעד זמני, בית המשפט יורה למשיבים לקיים עימו דיון מחודש – ואסתפק באמירה כי אינני סבור שבקשה לסעד זמני נועדה לתת לפונה יתרון דיוני או מנוף לחץ על הצד השני.

19

סיכום

20

לאור האמור מעלה, דוחה הבקשה.

21

המשיב ישא בהוצאות המשיבים בסך 12,000 ש"ח.

22

23

24

25

ניתנה היום, ט"ז תשרי תשפ"ז, 27 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.

ירון מינטקביץ, שופט

26

27